

Carmen i Pepita

Porto 23 anys al bar. Han passat moltes coses, de bones com el fet d'haver guanyat diners i no deure res a ningú i d'altres de no tant com alguna vegada oferir-me inclús diners per a ves a saber quina cotxinada.

També han entrat a robar-nos tres vegades, l'última va ser a l'estanc on van furtar tot el tabac.

Podria contar-te també que, en una ocasió, dos xics que teníem d'hostes van discutir i es van pegar dues ganivetades...no res, però en general hem tingut gent bona que ha estat molt de temps venint, quedant-se ací i que, ara, quan passen pel poble, s'aturen a vore'ns.

La veritat és que en el bar he estat més a gust que a la panaderia o en la tenda.

Veig que realment t'agrada el bar...

El Bar, el contacte amb la gent, la relació directa amb el client...és una cosa que he fet sempre, des de xicoteta, i és el que més m'agrada. També he de dir que quedar-me al bar fins les tres o les quatre del matí, amb dos o tres que estan jugant a les cartes i tu allí aguantant i sense fer res, és de les coses que menys m'ha agradat.

Ara m'agradaria estar més lliure per disfrutar i cuidar les meues quatre nétes.

-Estàs també a la cuina, al restaurant?

La cuina sempre m'ha agradat molt però he d'atendre directament al públic. He tingut i tinc cuineres molt bones i treballadores com Emilia i Pepita, veritables companyeres i que estic molt contenta d'elles. Com també ho estic de Consuelo i Adelita, que vénen més els caps de setmana.

-Com veus la continuïtat del negoci pel que fa als fills?

Realment difícil. Miguel, el meu home, està mal i no pot estar al bar. Fani, Miguel i Lupe ja s'han buscat la vida i Mari Carmen, que és l'única a qui li agrada el negoci, (tant com a mi) se'n va a Tírig. Vol posar un Súper; almenys tindrà un horari més racional i podrà estar més

Mare i filla

Posant una cervesa

Carmen i Emilia

temps amb la seua família. Estic segura que les germanes l'enyoraran molt. Encara que allí estarà molt bé: té un enorme xalet, ha comprat una casa al centre del poble per muntar el Súper i la gent els està animant molt. Jo també l'enyoraré. Des de que ha eixit d'escola que ha estat amb mi. Però bueno, Tírig està ací al costat, està molt prop.

Aixina que haurem de deixar-ho. Pensem vendre-ho o llogar-ho. Sabem que és difícil, que cal calibrar-ho bé, però no tenim pressa per fer-ho.

I reflexionant sobre tot el que m'acabava de dir, una miqueta trista, Carmen se'n va anar a posar una cervesa. Un client la reclamava. I el client és lo primer...